

55

|| tr. Pronunciar (els perauls) balbucejant. Balbuteja grate perauls, però encara no diu res clar

balbuc - a adj. Balbucient, dit esp. de la llengua.

balbuceig m. Acció de balbucejar

balbucejar v. intr. i tr.

No a part

intr. Parlar articulant els mots d'una manera poc distinta, amb pronunciació vacil·lant, per defecte natural, a causa d'una emoció forte, per timidesa, perquè ^{no} sap què dir. ||

No a part

tr. Propenir (els mots) balbucejant. Els primers mots que l'infant balbuceja